20/12/2019

“Ας ζήσουμε ελεύθερα το μυστήριο της αγάπης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου

Το μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου κ. Ανδρέας.

“Σύνολο τό σῶμα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὁρατό καί ἀόρατο, γήινο καί οὐράνιο, πορεύεται εἰς τή μυστική, προσωπική καί συλλογική συνάντηση μέ τόν Θεό τῶν Χριστουγέννων καί «ὁ ὤν καί προών, καί ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός» μᾶς προσκαλεῖ ἐλευθέρως καί ἐναγωνίως νά ζήσουμε, μέ προσευχή καί μετάνοια, τό μυστήριον τῆς ἀγάπης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς εἰρήνης, τῆς ἐπούλωσης καί θεραπείας τῶν ποικίλων πληγῶν, πού δημιουργοῦμε εἰς τόν πολιτισμό μας” **αναφέρει μεταξύ άλλων.**

Ολόκληρο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Ὅπως ἀκριβῶς ἡ φωτιά καί τό φῶς, πού προέρχεται ἀπ΄ αὐτήν, συνυπάρχουν ἀχώριστα, καί δέν ὑπάρχει πρώτη ἡ φωτιά καί ἔπειτα τό φῶς, ἀλλά καί τά δύο μαζί, καί ὅπως τό φῶς πού γεννιέται πάντοτε ἀπό τή φωτιά, πάντοτε μένει σ' αὐτή καί ποτέ δέν χωρίζεται, ἔτσι καί ὁ Υἱός γεννιέται ἀπό τόν Πατέρα καί ποτέ δέν χωρίζεται ἀπ' αὐτόν, ἀλλά πάντοτε μένει σ' αὐτόν.» (Ἁγ. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ).

Ἡ παραπάνω προσέγγιση τοῦ μυστηρίου τῆς φωτιᾶς καί τοῦ φωτός ἀπό τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό, μᾶς δημιουργεῖ τό ἐρώτημα τῶν συνεπειῶν εἰς τήν προσωπική καί συλλογική μας ζωή, ἀπό τήν ὅποια σχέση μας μέ τόν Θεό τῶν Χριστουγέννων.

Ἡ ἀπάντηση καθορίζει τό, ἀπό τήν πολιτιστική μας ταυτότητα καί συνείδηση, ἀπορρέον καλό ἤ κακό, ὄχι μέ χρήση ἠθική ἤ ἰδεολογική, ἀλλά ὡς Θεοφόρο βίωμα ἀπό τήν ἐγκαταβίωση τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν καρδιά μας, εἰς τό κέντρο τῆς ὑπόστασής μας. Ἡ προσευχή μας πρός «τόν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης», τόν Χριστόν καί τόν περί Αὐτόν δορυφορούμενον πνευματικό κόσμο παντός πνεύματος δικαίου, ζῶντος ἤ τετελειωμένου, καθαρίζει τήν καρδιά μας ἀπό τά πάθη τῆς ἐξουσιομανίας, τῆς ἡδονοθηρίας, τῆς φιλοχρηματίας, τοῦ ἐγωισμοῦ, τοῦ μίσους, τῆς ἐκδικητικότητας, καί τοῦτο διότι εἰς τήν καρδιά μας ἐγκαθίσταται ἡ χάρη τοῦ μυστηρίου τῆς Γεννήσεως, πού ἑνώνει εἰρηνικά, δι' ἡμῶν, τά οὐράνια καί τά ἐπίγεια. «Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ σήμερον ἡνώθησαν» διά νά ἀποκατασταθεῖ ἡ διασαλευμένη συμπαντική ἰσορροπία καί ἑνότητα, πού ἐκπηγάζει ἀπό τήν ἁμαρτωλή ζωή μας, ἀπό τήν ἀδιαφορία καί σκληροκαρδία μας πρός τούς ἀδελφούς μας.

Κατ' οὐσίαν τό ὅποιο μικρό ἤ μεγάλο πρόβλημα τοῦ πολιτισμοῦ μας, εἶναι πρόβλημα πνευματικό. Δημιουργεῖται, θεραπεύεται, ἐπουλώνεται ἤ διαιωνίζεται, ὀξύνεται καί διογκώνεται ἐπικίνδυνα, ἀνάλογα μέ τήν σχέση πού ἔχουμε μέ «τόν πρό Ἡλίου Λόγον». Ὅταν ἡ καρδιά μας δέν θερμαίνεται καί ὁ νοῦς μας δέν φωτίζεται ἀπό τό Θεῖον φῶς τοῦ τεχθέντος ἀκτίστου Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, τότε ἡ μέν καρδιά μας παγώνει, μαρμαρώνει, ὁ δέ νοῦς μας σκοτίζεται.

Οἱ νέοι λένε, «μοῦ ἦλθε μία φλασιά» καί ἀνεπαισθήτως ὁμολογοῦν τή Θεία δύναμη τοῦ φωτισμένου μυαλοῦ. Καρδιές πού θερμαίνονται ἀπό τήν προσευχή, εἰς τόν Ἥλιο τῶν Χριστουγέννων καί φωτιζόμενοι νόες ἀπό τό ἴδιο Θεϊκό φῶς, δέν ἀδιαφοροῦν μπροστά εἰς τό ὅποιο ἀνθρώπινο δρᾶμα. Φωτισμένες καρδιές καί μυαλά δέν ἀναπαύονται σέ λογισμούς ἤ πράξεις ἐπιθετικότητας, πολύ δέ περισσότερο ὅταν οἱ συνάνθρωποί μας εἶναι ἐμπερίστατοι. Ἐνθυμοῦνται τίς δοκιμασίες τοῦ Χριστοῦ καί τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, πού μέ τό Θεῖο βρέφος πορεύθηκαν ὡς πρόσφυγες ἀπό τήν Βηθλεέμ εἰς τήν Αἴγυπτο.

Σύνολο τό σῶμα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὁρατό καί ἀόρατο, γήινο καί οὐράνιο, πορεύεται εἰς τή μυστική, προσωπική καί συλλογική συνάντηση μέ τόν Θεό τῶν Χριστουγέννων καί «ὁ ὤν καί προών, καί ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός» μᾶς προσκαλεῖ ἐλευθέρως καί ἐναγωνίως νά ζήσουμε, μέ προσευχή καί μετάνοια, τό μυστήριον τῆς ἀγάπης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς εἰρήνης, τῆς ἐπούλωσης καί θεραπείας τῶν ποικίλων πληγῶν, πού δημιουργοῦμε εἰς τόν πολιτισμό μας.

«Ὁ λαός ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδεν φῶς μέγα, καί τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς», (Ματθ. 4,16).